

26 dicembre 2015

Yeshua i realtid

Till Yeshua lever i andra !

När Karin fått tjänsten i den norrländska staden, flyttade hon dit med dottern och hennes man kom snart efter. Han lyckades få ett jobb inom samma koncern som tidigare.

Karin trivdes ganska bra i detta pastorat, lagom mycket att göra och vänliga anställda runt omkring henne. Särskilt en av de äldre diakonerna tyckte hon genast om. Men snart kom ett

**“Proin metus
urna porta non,
tincidunt ornare.
Class aptent
taciti sociosqu
ad per inceptos
hamenaeos.”**

-Leo Praesen

bekymmer upp. Biskopen och kyrkoherden berättade för henne att den äldre diakonen hade egendomliga idéer om Jesus, eller Yeshua, som han hellre sa.

Karin tyckte om den äldre diakonen, en skäggig man i 60-årsåldern. Han hade varit lärare i filosofi och teologi men sadlat om till en halvtidstjänst som diakon. Han var lågmäld och verkade befinna sig i bön eller meditationen mest hela tiden.

Hon bestämde sig för att inte misstro denne gamle man som verkade mycket beläst och ärlig. Hon började prata med honom mer ingående och frågade honom rakt ut om ryktena. Den gamle skrattade och sa:

- Det är en teologisk stridsfråga för många. Yeshua ska, verkar det, endast vara tillgänglig i Skriften, i teologin, bekännelserna och på ett lite abstrakt sätt. Att han skulle leva i oss är för många omöjligt, kanske möjligt att säga metaforiskt eller symboliskt, men absolut inte konkret. Men jag har under livet mer och mer insett att det är just det han gör. Konkret lever han i oss. Om vi låter det ske förstås.

- Men hur låter jag det ske? undrade Karin, fascinerad och glad.

- Det måste du räkna ut själv. Jag ber ständigt. Jag förlägger bönen till allt jag gör, till fotstegen när jag går, till de rörelser jag gör i t'ai chi, till den kroppsliga aktivitet som just pågår - du vet sitta, stå, gå, ligga. Och andas, vilket ju också är en fysisk kroppslig syssla.

- Kan man inte bara tänka på Jesus? sa Karin.

- Absolut. Om det räcker. Men räcker det? Jag tror inte själva tanken räcker, det måste vara mer. Åtminstone för mig. Tanken kan lätt leda in i betraktelser, historiska kunskaper och så vidare. Vilket ju är något annat och i och för sig trevligt. Det gäller att låta Yeshua vara dig. Du känner omedelbart skillnaden.

- Är det svårt?

- Ja på det sättet att hela du måste vara med. Jag har inte mött många i mitt liv som gör det. Och som sagt, du blir betraktad med misstänksamhet. Men ytterst lätt i sig själv. Jag måste skratta när jag inser att jag helt enkelt vill ha det så lätt som möjligt med Gud, och när vi tänker på det är det först med Yeshua det går. Inget kan var enklare än att lägga alla teorier och uppgifter åt sidan och VARA räddad. Eller hur?

- Man kanske ska hålla tyst om det? skrattar Karin.

Den gamle diakonen skrattar också och säger:

- Just det, mild som en duva men listig som en räv, som Yeshua säger. För vi är lamm bland vargar. Så många vill höra till de troende men låter inte Yeshua ta plats. Världens barn kämpar med sin föreställning om världen och de religiösa med sina föreställningar.

Karin jobbar in sig på sin nya arbetsplats och visar rätt så tydligt att hon inte betraktar den gamle diakonen med samma misstänksamhet som kyrkoherden gör. Detta leder till att hon i sin tur blir sedd med roade huvudskakningar. Tidigare har den gamle inte haft många att prata med bland de anställda i storpastoratet men nu tar han många promenader med den unga prästen.

Karin frågar när han mötte Jesus på detta sätt?

- Jag var många år kristen men på det vanliga sättet, med honom på "kärleksfullt avstånd", som jag brukar kalla det. Och då riktas ens uppmärksamhet mer på andra saker: du vet teologi, bönen, liturgin, församlingsarbetet, missionen, ja du vet alla de där sakerna. Jag brukar kalla det "skramlet" !

- Men kan inte en nära relation till Jesus stimulera just sådana aktiviteter?

- Inte alls säkert, fast det nog är meningen. Däremot är det säkert att de kan bedrivas lika bra av vem som helst med organisationsförmåga och energi. Vad Yeshua gör i ens liv är först och främst Sig själv, sin egen energi, sin egen högst påtagliga närvaro. Och ibland, ja ofta, leder den till tystnad och enkelhet, ingenting övrigt. Vilket är ytterligare en svårighet, som du säkert förstår. Många står inte ut med tystnad.

- Jo jag kan se det. Men hur förändrades din inställning? I ett enda slag?

- Nej inte alls. Jag började se att NT faktiskt talar om att vi ska leva i Yeshua snarare än ha honom på kärleksfullt avstånd med vår tro. Paulus talar ofta om att vara och leva i Herren. Jag tolkade det som inlevelse från min sida i tanken på Yeshua. Jag lever mig in i det liv inför Fadern som Yeshua visar oss. Så talar många mystiker också. Men några år senare började jag känna att allt handlade om mig och min inlevelse. Något var otillräckligt i detta. Jag famlade och hittade inte ut ur detta. Och en dag insåg jag att det förstås är vad Yeshua vill i mig som är det väsentliga. Då är det inte min inlevelse eller tanke så mycket som Hans vilja i mig och såsom mig. Från den dagen har livet blivit så mycket friare från oro och förvirring. Jag bryr mig inte om att vara troende eller kristen. Bara vara stilla och låta Honom vara.

- Det där får jag till tre stadier: kärleksfullt avstånd, leva sig in i Jesus och till sist att Jesus får sin vilja fram i mig och såsom mig. Stämmer det.

- Det stämmer perfekt. När vi gör det tredje -- låter Yeshua vara det han vill i oss och såsom oss -- försvinner problemen med de två första och blir det centrala i hela Bibeln. Men då är vi långt från vad de flesta sysslar med i kristenheten.

- Som till exempel vår kyrkoherde här?

- Ja men också många i församlingen och i de flesta församlingar. Ta även de unga och stora fria evangeliska rörelserna, som Hillsong eller New Hope eller Vineyardrörelsen -- de är alla i det första stadiet, en tro på avstånd med mycket kärlek och starka känslor. Och så måste det vara tills det mognar, liksom frukten på ett träd. Man kan inte skynda på det heller.

Ett år går på den nya tjänsten och Karin märker hur hennes predikningar blir kortare och innehåller alltfler hänvisningar till Jesus själv. Ibland säger hon Yeshua som den gamle diakonen säger. Men allt oftare försöker hon få fram ett budskap med vila och stillhet snarare än trons innehåll, värderingar och handlingar.

Kyrkoherden har ett samtal med henne där han försiktigt påpekar att hon tillbringar rätt mycket tid med den gamle diakonen. Karin säger rent ut att hon får mycket ut av hans bibelsyn. Kyrkoherden ser undrande ut.

- Är inte kristen tro en aktivism? frågar hon den gamle en dag.

- Nej men Yeshua är aktiv. Han är aktiv i sådant vi läser om i evangelierna. Men när vi ger vår uppmärksamhet på det som sker i stunden till Yeshua och låter honom vara just Sig själv, slutar vi med all aktivism.

- Men laga mat, handla, städa, sköta sitt jobb?

- Gör allt det i Honom bara. Ge upp all ansträngning med att själv göra något. Låt vetekornet dö. Då bär det frukt. Inte annars.

Den gamle diakonen skrattar och de slår sig ner på en bänk med utsikt över en havsvik som gnistrar i höstsolen och får kyrkans alla fönster att lysa. Kyrkan ligger på en höjd nära denna havsvik med byn vid sidan om sig.

- Men är inte Bibelns skildringar av människor inriktade just på deras handlingar?

- Nej, snarare en demonstration av futiliteten och destruktiviteten i handlingslivet. De verkliga goda är stilla i Herren. Gud vill själv vara den aktive, i varje moment i varje människas liv. Det är också det skönaste och gladaste livet för en människa. Men blir glädjebringare och låter inte prata bort sig i värdsliga angelägenheter.

- Men vad har man själv att säga?

- Egentligen ingenting, därför att själva erfarenheten i Yeshua är så direkt. Och det är svårt att förmedla med ord. Se dig omkring här ! När du ser träd och blommor om sommaren ser du alla ljusskiftningar, alla gröna detaljer, bladen är otroligt klara och tydliga, grus och lera som du ser på marken tar på sig en vacker, ren, jordnära konsistens. Mörka skuggor blandas med ljusa strålar av solljus som sporadiskt lyser igenom utbredda grenar. Detta sker i Yeshua som Han är just här och nu. Du tittar på din egen kropp, dina armar, dina ben och fötter -ser du tydligheten i själva perceptionen? Det är som att se dem genom ett förstoringsglas. Ljud förstärks och färger intensifieras när du låter Yeshua vara dig. Det är underbart. Du får en överväldigande känslighet för allt som äger rum om du väljer att gå med på det. Vad kan man säga?

- Man kan säga WOW ! Karin skrattar när hon säger det.

- Sant. Det är ungefär vad vi kan förmedla ! Att sitta, stå och gå i storögd förundran är min enda bön. Och den är oändlig.

- Och det blir skönt att vara ensam, kan jag tänka mig?

- Både och. Det är underbart att se levande varelser i denna perception. Men eftersom det är svårt eller rent av omöjligt att kommunicera med vem som helst är det skönt att vara ensam. Yeshua gick ofta upp på bergen ensam.

- Att vara ensam med Gud.

- Ja eller snarare att din personlighet avgår och lämnar kvar Yeshuas erfarenhet. Yeshua upplever i dess ställe. Och du vill inte tänka.

- Vill inte tänka? Karin ser lite undrande på den gamle.

- Vardagliga tankar verkar så triviala och onödiga, om jag ska vara ärlig. Du är medveten om en gränslös glädje och frihet, för det är vad Yeshua är. Det är det som är frälsning, inte en teori. Tankar blir något rätt smått i sammanhanget. Perception och känsla expanderar i Yeshua till en kristallklar kärleksfull bild av det liv jag fått av Gud.

- Det är knappast vad vi pratar om i våra teman för kyrkoåret...

- Nej Karin, men du kan ändå göra det om du vill. Försök. Livet genom Yeshua är otroligt ljuvligt. Någon har lurat dig och mig att det handlar om teori eller lära ! Lurat oss alla att tro att vår vardag är så förbannat viktig och brådskande, och det måste levas i enlighet med ett antal restriktiva regler, religiösa eller världsliga. Och vi har låtit det hända.

- Tragiskt. Sanningen ska göra oss fria?

- Ja det gör den när Yeshua är oss. Vi har blivit lurade av någon att tro det inte finns något alternativ till den instängda världen av "jag-mig-mitt". I Yeshua kan vi vara fria från den

smala, begränsade livslängden och ta del av det som paradiset redan här ger oss. När du möter någon annan som låtit sig falla in i detta liv, möts era ögon och dammluckan öppnas, och okontrollerbar skratt flödar ut ! Låt det ske !

Karin blir tagen av det senaste samtalet med diakonen. Hon tänker att hon någonstans blivit lurad in i ett begränsat liv. Hur var hennes barndom och ungdom och studieår? Alla försökte vara viktiga och i stor brådska i sin strävan efter vem vet? Och vi hade blivit lurade att tro att detta var vad vi alla skulle göra. Yeshua kanske är en unik insikt som inte kan manifesteras i ord - det gudomliga Ordet.

- Är Yeshua det gudomliga Ordet? frågar hon diakonen när hon stöter på honom efter en gudstjänst och de står utanför kyrkan i ett strilande höstregn.

- Ja men det kan inte uttrycka i ord Karin !

- Just vad jag tänkte, skrattar hon och slår upp paraplyt. De går upp mot församlingsgården för att dricka kaffe med de få kyrkbesökarna.

- Yeshua är det gudomliga Ord som är en klar, tyst perception. Det betyder en expanderande upplevelse när du låter Yeshua leva dig. Observera: expanderande ! Ord är tvärtom, begränsande, de är skillnadsgörande.

Karin tänker över dessa ord medan hon pratar om allt möjligt med folk kring kaffebordet. Så fort hon får tillfälle tar hon en pratstund med diakonen som sitter för sig själv och ler i en fåtölj i samlingsalen.

- Din vision av Yeshua är för mig en ny inriktning att se livet på. Det är ett nytt, öppet sätt.

- Jo men så är det för mig också. Yeshua gör att det fanns inga brådska önskemål om något, bara en lugn och fridfull känsla. Men många har aldrig känt detta fast de är kristna och sökande. När jag först upptäckte denna dimension hade jag inga resultat från egen forskning eller några slutsatser tillgängliga. Jag hade bara en fingervisning om att jag en inblick i hur stor och mystisk hemligheten är med Yeshua. Det var den mest häpnadsväckande och roliga upplevelse som någonsin hade hänt mig. Jag beslöt då att byta jobb från att vara lärare och bli präst eller diakon. Det har jag aldrig ångrat.

- Men vad hände sedan du upptäckte Gud på detta sätt? Började du söka i teologin efter andra liknande beskrivningar?

- Jag ville veta varför mitt sinne helt plötsligt uppfattade saker annorlunda och så klart när Yeshua fick vara mig. Mycket lite finns skrivet som inte är teologi och filosofi. Det bästa är poesi enligt min mening. Det är också det poetiska i Bibeln som är mest värdefullt.

- Men det mesta vi präster läser är ju teologi...

- Jag vet och det är problematiskt. Teologin blir en fortsättning på den betingning vi har och som Yeshua är befrielsen från. Frälsning är fri-halsande från denna betingning. Få prästutbildare har den mystiska aspekten, och därför egentligen ingen andlig eller religiös upplevelse i botten på undervisningen. De är människor som vi alla. Från det ögonblick vi föds, får sinnet yttre påverkan. Vi blir tillsagda vilka vi är, vad vi är, vilket beteende är acceptabelt och vilket som inte är det. Och, ännu viktigare, vad vi ska tro. Vårt sinne är psykologiskt betingat att anpassa sig så att det inte ska finnas någon som bryter reglerna.

- Yeshua är den store regelbrytaren ! skrattar Karin.

- Ja men först när han lever dig. Den historiske Jesus är en judisk regelföljare. Att uppleva och inse sanningen i frälsningen är friheten från allt jordiskt. Historien frälser inte. Vad skrifter och bekännelser sagt i alla sekler ger en glimt av sanningen. När du får upplevelsen att Yeshua avsätter din begränsade person händer det på riktigt.

- Yeshua är den radikala avprogrammeringen !

- Så är det Karin. Det är som om en människas biodator programmeras alltifrån småbarnsåldern. Den lilla mentala fragment, med ord som verktyg, skapar sedan tänkaren med tankar och namn är det jag. Så vi ser vi hur tänkandet har skapat tänkaren, snarare än att tänkaren skapar tankar. Egentligen kan de flöda friare utan en fiktiv tänkare. Människorna tror felaktigt: "Jag har ett ego" och så börjar en vilseledande process av självmedvetenhet.

De flesta kyrkobesökare hade avtroppat i den regniga hösten och Karin känner sig underligt fri på vägen hem i sin lilla C2:a. Hon säger på prov: Yeshua är medicinen för den tokiga programvaran.

De har en religionspsykolog på besök och diakonen har bjudit in henne till församlingen. De har några träffar, alla anställda och psykologen, som berättar om sin forskning. Efteråt bjuder Karin henne på lunch och den gamle diakonen följer med.

- Det finns en brist på medvetenhet i de flesta församlingar, säger hon begrundande. Folk är helt under inflytande av "världens tänkande" för att använda en välkänd term. Många i kyrkan tycks tro att de är en vanlig humanistisk institution. De blir förvånade när jag som psykolog påpekar att frälsning gäller deras ego och psykologiskt betingade sinne. Som är just innebörden i "världens sinnelag".

- Ja vi läser våra tematiska texter under kyrkoåret vi ! skrattar Karin lite spjuveraktigt.

- Men vad behöver göras? frågar diakonen.

- Vad vi alla behöver göra är att frigöra sig från sina falska jag och bli medvetna om sitt högre sinne. Men om jag säger det till kyrkfolket säger nästa alla: "Jag förstår inte vad du

menar." Om jag lindar in det i Hjalmar Ekströms mystik går det hem som en sorts lustig innerlighet.

- Så du klarar dig ! skrattar diakonen.

- Ja det gäller att inte bryta av för mycket. Man gör sig själv en stor otjänst genom att göra det. Det betyder att man, genom uteslutning, fortfarande tillåter de troende i kyrkan att bestämma hur religion ska levas och vad vi ska göra i kyrkan.

- Så tänker jag också, säger diakonen. Hemligheten är att vara fri genom att Yeshua lever oss och fungera i det kyrkliga och samhällsliga livet men inte bli en del av det. Med andra ord, vara med men inte i det. Inte vara psykiskt beroende av samhället och vara beroende av det. På så sätt kan jag låta Gud vara mig och gå in och ut ur det när jag vill för att hjälpa andra. Använda det praktiskt för vad jag vill, när jag vill, i stället för att vara kontrollerad av det.

- Hur låter man Yeshua leva sig? frågar psykologen när de hunnit till kaffet.

- Jag vet faktiskt inte, säger diakonen. Jag bara lägger ner och låter honom vara. En ung kvinna, en lärarkollega för länge sedan, sa en gång till mig: det finns ett spel som jag spelar som höjer min medvetenhet. Jag kallar det Besökaren. Det tar en hel del uppmärksamhet för att upprätthålla leken. Du börjar med att låtsas att du är från en annan planet och du har precis vaknat här på jorden för att studera livet som jordlingarna lever det.

- Det låter lite som Narnia och C.S. Lewis, säger psykologen.

- Jo då. Men jag upplever Yeshua som den Andre som kommer som Besökare i mig, ju längre stund desto bättre.

- Fast i det där spelet blir det väl lite annorlunda, säger Karin. Du vet inte vad som väntar eftersom du aldrig har varit här förut. Och du måste ta reda på vad de gör och varför de gör

vad de gör. Det är en stor lärande erfarenhet och ibland riktig lustig. Folk gör roliga saker, och de vet inte ens det. Det gör oss gott att skratta, både åt sig själv och andra. Vissa saker vi gör är tämligen absurda.

- Vi behöver helas, säger den gamle diakonen.

Psykologen nickar när de reser sig för att återvända till kyrkan.

- Ja. Det är väldigt terapeutiskt, men framför allt ett nytt sätt att se på livet. Jesus är en växande erfarenhet.

- Som vi sa på 60-talet: bara vara naturligt stenad i Yeshua hela tiden! svarar den gamle diakonen.

Karin sitter på pastorsexpeditionen och skriver predikan inför kommande söndagens tema. Men samtidigt har hon en ytterligare fil uppe på laptopen där hon skriver:

"Inte spekulera om vad du tror att du behöver eller vill ha. Vare sig jobbmässigt eller familjemässigt. Resultatet kommer inte till dig via din tankeprocess. Denna måste avsättas så att Yeshuas högre liv kan ge av sig själv. Bara Gud vet vad du är i sanning och i realtid, vad du har behov av vid en viss tidpunkt. Sedan släpper du all oro."

Lite senare, när en kort predikan var avklarad fortsatte hon, inspirerad av psykologen de haft på besök. Diakonen och psykologen haade fört ett samtal om synd. Och med tankarna på den synd hon mest led av och aldrig berättade för någon skriver hon:

"I varje kamp mellan vilja och fantasi, vinner fantasi alltid. Viljan erkänner att synden finns, att det finns ett problem, och detta upprätthåller problemet och upprepar synden. Men när du använder fantasi, eliminerar du det hela genom att bara föreställa sig att synden eller

problemet inte existerar, aldrig har existerat, och aldrig kommer att existera. Jag föreställer mig att det helt enkelt inte finns något sådant. Detta eliminerar själva kampen. Det är förlåtelsen i praktiken. Du lägger ner årorna och den goda strömmen för dig dit du egentligen ska -- till Herrens vila. Det är hemligheten i Yeshuas råd om att inte motstå det onda."

Hon minns vad diakonen sagt: "Du kommer att testas för att se om du bara har lärt dig det utantill och arkiverat bort i minnet där du kan lura dig att tro att du "vet det". Eller om du har insett den praktiska sanningen och har möjlighet att framgångsrikt tillämpa den."

Lorem ipsum dolor sit amet. Ligula suspendisse nulla pretium, rhoncus tempor fermentum, enim integer ad vestibulum volutpat. Nisl rhoncus turpis est, vel elit, congue wisi enim nunc ultricies sit, magna tincidunt. Maecenas aliquam maecenas ligula nostra, accumsan taciti. Sociis mauris in integer, a dolor netus non dui aliquet, sagittis felis sodales, dolor sociis mauris, vel eu libero cras. Faucibus at. Arcu habitasse elementum est, ipsum purus pede porttitor class, ut adipiscing, aliquet sed auctor, imperdiet arcu per diam dapibus libero duis lorem ipsum amet.

Ac dolor ac adipiscing amet bibendum nullam, lacus molestie ut libero nec, diam et, pharetra sodales, feugiat ullamcorper id tempor id vitae. Mauris pretium aliquet, lectus tincidunt. Porttitor mollis imperdiet libero senectus pulvinar. Etiam molestie mauris ligula laoreet, vehicula eleifend. Repellat orci erat et, sem cum. Libero purus sodales mauris, eu vehicula lectus velit nec velit.

Consectetur arcu ipsum ornare pellentesque vehicula, in vehicula diam, ornare magna erat felis wisi a risus. Justo fermentum id. Malesuada eleifend, tortor molestie, a a vel et. Mauris at suspendisse, neque aliquam faucibus adipiscing, vivamus in. Wisi mattis leo suscipit nec amet, nisl fermentum tempor ac a, augue in eleifend in venenatis, cras sit id in vestibulum

felis in, sed ligula. In sodales suspendisse mauris quam etiam erat, quia tellus convallis eros rhoncus diam orci, porta lectus esse adipiscing posuere et, nisl arcu vitae laoreet.

Donec arcu risus diam amet sit. Congue tortor risus vestibulum commodo nisl, luctus augue amet quis aenean maecenas sit, donec velit iusto, morbi felis elit et nibh. Vestibulum volutpat dui lacus consetetur, mauris at suspendisse, eu wisi rhoncus nibh velit, posuere sem in a sit. Sociosque netus semper aenean suspendisse dictum, arcu enim conubia leo nulla ac nibh, purus hendrerit ut mattis nec maecenas, quo ac, vivamus praesent metus viverra ante. Natoque sed sit hendrerit, dapibus velit molestiae leo a, ut lorem sit et lacus aliquam. Sodales nulla ante auctor excepturi wisi, dolor lacinia dignissim eros condimentum dis pellentesque, sodales lacus nunc, feugiat at. In orci ligula suscipit luctus, sed dolor eleifend aliquam dui, ut diam mauris, sollicitudin sed nisl lacus.

Ut facilisis ante in dui ac suscipit, turpis voluptatum donec, suspendisse, quasi luctus amet urna tempor amet sit. Cras volutpat mattis hasellus justo sed, feugiat nunc praesent. Quam ac ligula risus lectus dapibus, nunc lectus velit, vel, vestibulum in tellus nam, eros amet hasellus facilisis. Vehicula sed, class dignissim ullamcorper eros, mauris consequat ut lacinia. Aliquam amet est, quam leo maecenas mauris turpis leo pharetra, vulputate lacus. Ad ornare donec, fringilla feugiat augue imperdiet laoreet, ipsum enim sit lectus felis at, aliquam donec pede, luctus platea etiam mauris ut. Dui vel diam, vitae et scelerisque erat volutpat viverra velit, risus pellentesque tellus nullam nibh, morbi posuere.